

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/16/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120010754
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6120010754.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného D. H., stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 18. januára 2022 o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/59/2020, zo dňa 23.11.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6T/59/2020 zo dňa 23.11.2020 bol obžalovaný D. H. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák. a prečinu nedovolenéj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

XX.XX.XXXX v čase okolo XX:XX hod. na ceste č. I/XX v obci N. T., v okrese R. R., viedol osobné motorové vozidlo zn. E. V. ev. č. BB-XXXDN, kde bol pri dome č. XX zastavený a kontrolovaný hliadkou OO PZ R. R. - východ, ktorej pri kontrole po vyzvaní nepredložil vodičský preukaz, nakoľko ho má zadržaný, pričom následnou lustráciou bolo zistené, že vozidlo viedol napriek tomu, že mu bol rozhodnutím o priestupku OR PZ, O. R. R. sp.zn. O.-BB-O zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa XX.XX.XXXX, uložený aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu XX mesiacov, do doby výkonu ktorého mu bol započítaný čas od zadržania vodičského preukazu, t.j. od XX.XX.XXXX, pri kontrole sa podrobil dychovej skúške za účelom zistenia hladiny alkoholu v jeho krvi s negatívnym výsledkom, následne bol vyzvaný na odber biologického materiálu za účelom zistenia prítomnosti iných návykových látok v jeho organizme, čomu vyhovel, pričom v odobratých vzorkách krvi a moču bola u neho zistená prítomnosť F., v krvi koncentrácia X,X ng/ml, čo je dôkazom prechádzajúceho požitia marihuany pred vykonanou jazdou, súčasne pri sebe prechovával 2 ks plastových uzatvárateľných sáčkov s obsahom zelenej sušenej rastliny, ktoré dobrovoľne vydal, pričom následným znaleckým skúmaním na KEÚ PZ Slovenská Ľupča bolo zistené, že vydaný rastlinný materiál bol identifikovaný ako rastliny rodu V. (konope) o hmotnosti X.XXX g s priemerným obsahom XX,X% hmotnostných psychotropnej látky F., čo predstavuje 3 bežné jednorazové dávky, pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v I. skupine omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch a tieto aj napriek tomu pre vlastnú potrebu neoprávnene prechovával.

Za toto konanie okresný súd podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. a § 141 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. obžalovanému výkon trestu podmienene odložil v zmysle § 50 ods. 1 Tr. zák. na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 18 mesiacov.

Súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré dodatočne písomne odôvodnil. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že prokurátor považuje uložený trest obžalovanému za neprimerane mierny a pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody vo výmere aspoň 18 mesiacov, ktorého výkon by bol podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní aspoň 30 mesiacov a tak isto trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu považuje za primeraný vo výmere aspoň 36 mesiacov. V tejto súvislosti poukázal v prípade trestného činu nedovolenia výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov a ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. na tú skutočnosť, že u obžalovaného nechýbala ani jedna celá bežná dávka drogy na to, aby jeho konanie bolo kvalifikované už podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, za čo by mu hrozil vyšší trest. V tomto smere prokurátor nenavrhol uznať obžalovaného vinným aj podľa § 171 ods. 2 Tr. zák., ale navrhoval len prihliadnúť na túto okolnosť pri určovaní výmery trestov v rámci jednotlivých zákonných trestných sadzieb.

Potrebu uloženia prísnejších trestov obžalovanému prokurátor zdôvodnil aj potrebou prihliadnúť na osobu obžalovaného, ktorý sa v minulosti už dopustil rovnakého trestného činu, aj keď sa jedná už o zahladené odsúdenie z roku 2008, pretože pri hodnotení osoby páchatel'a na túto okolnosť je možné a aj potrebné prihliadnúť a to v tomto prípade ako na špeciálnu recidívu. Súčasne podľa prokurátora je potrebné prihliadnúť pri určovaní výmery trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel aj na tú skutočnosť, že v nedávnej minulosti v roku 2019 bol obžalovaný priestupkovo postihnutý za vedenie motorového vozidla, nie pod vplyvom alkoholu, ale pod vplyvom drogy. Teda nie je pravdou ani konštatovanie prvostupňového súdu v rozsudku, že obžalovanému bol ukladaný trest len za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ale podľa prokurátora je potrebné prihliadnúť aj na to, že tento trestný čin do seba konzumuje aj priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky spočívajúci vo vedení motorového vozidla po predchádzajúcom požití drogy. Preto priestupkové postihnutie obžalovaného v roku 2019 poukazuje na špeciálnu priestupkovú recidívu obžalovaného aj pri opakovanom vedení motorového vozidla pod vplyvom drogy. Z uvedeného dôvodu predchádzajúca sankcia zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel uložená obžalovanému v priestupkovom konaní za vedenie vozidla pod vplyvom drogy vo výmere 24 mesiacov zjavne nebola dostatočnou, aj preto je potrebné obžalovanému uložiť v trestnom konaní prísnejší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, a to vo výmere aspoň 36 mesiacov. V závere odvolania prokurátor ešte poukázal na odôvodnenie v napadnutom rozsudku uloženia miernejšieho trestu obžalovanému s konštatovaním, že sa obžalovaný k spáchaniu trestných činov priznal, čo prokurátor nepovažuje zo strany okresného súdu za celkom profesionálne, keďže takýmto vyhlásením o vine obžalovaný „pomáhal“ minimálne v rovnakej miere aj samotnému súdu a ostatným stranám v konaní a v neposlednom rade aj sebe samému.

Vzhľadom na vyššie uvedené prokurátor navrhol v napadnutom rozsudku zrušiť výrok o treste a požiadal odvolací súd, aby vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanému bude uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere aspoň 18 mesiacov, ktorého výkon mu bude podmienene odložený na skúšobnú dobu v trvaní aspoň 30 mesiacov a súčasne mu bude uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere aspoň 36 mesiacov.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí sa pridržiaval písomných dôvodov odvolania a navrhol obžalovanému uložiť prísnejší úhrnný trest odňatia slobody, ako aj prísnejší trest zákazu činnosti v intenciách písomných dôvodov odvolania.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa nevie vyjadriť k návrhu prokurátora, akceptuje trest, ktorý mu uložil okresný súd a ďalej sa k veci nevedel vyjadriť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste v napadnutom rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 5 Tr. por. urobil vyhlásenie o vine. Z uvedeného dôvodu prvostupňový súd toto vyhlásenie prijal a nevykonal dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, ale vychádzal v tomto smere z priznania obžalovaného.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd v napadnutom rozsudku preskúmal výrok o treste a zistil, že okresný súd nepochybil, keď obžalovanému za jeho konanie uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, pričom mu výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu 18 mesiacov. Súčasne obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 18 mesiacov a na návrh súdneho znalca uložil obžalovanému aj ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

V tomto smere na rozdiel od prokurátora odvolací súd dospel k záveru, že prvostupňový súd správne vyhodnotil osobu obžalovaného, ako aj okolnosti prípadu, za ktorých trest ukladal. Z odôvodnenia výroku o treste (str. 3 až 4 napadnutého rozsudku) je zrejmé, k akým skutočnostiam okresný súd prihliadal pri ukladaní trestu obžalovanému. V tejto súvislosti sa krajský súd s týmito dôvodmi rozhodnutia o treste v celom rozsahu stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje. Preto sa nestotožnil s tvrdením prokurátora, že obžalovanému bol uložený neprimerane mierny trest.

Predovšetkým musí jednoznačne odmietnuť polemiku okresného prokurátora ohľadne nájdeného množstva návykovej látky u obžalovaného. V skutkovej vete napadnutého rozsudku sú uvedené tri bežné jednorazové dávky, čo súd správne v odôvodnení napadnutého rozsudku aj vyhodnotil. Poznámku prokurátora „že u obžalovaného skutočne nechýbala ani jedna celá bežná dávka drogy na to, aby jeho konanie bolo kvalifikované už podľa ods. 2 tohto zákonného ustanovenia, za čo by mu hrozil vyšší trest....“, odvolací súd vyhodnotil ako nenáležitú.

Prvostupňový súd obžalovanému neukladá trest za ust. § 171 ods. 2 Tr. zák. (teda podľa prokurátora skoro za štyri dávky), ale za preukázané konanie obžalovaného právne kvalifikované podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd sa nestotožnil ani s námietkou prokurátora „že je potrebné prihliadnuť pri hodnotení osoby obžalovaného aj na zahladené odsúdenie obžalovaného z roku 2008, lebo na túto okolnosť je možné a zároveň potrebné prihliadnuť ako na špeciálnu recidívu“. V tomto prípade odvolací súd však nemohol pričítať k tiazii obžalovanému jeho zahladené odsúdenie, a ani to nepovažoval za potrebné.

Uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok s podmienenečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 18 mesiacov a uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 18 mesiacov, odvolací súd považuje za primeraný trest, ktorý spĺňa kritéria pre individuálnu a generálnu prevenciu. Navyše účinnosť takto uloženého trestu je zvýšená uložením ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou. Z uvedeného dôvodu neprihliadol ani na ostatné námietky okresného prokurátora, ktoré vyhodnotil ako menej podstatné. Uložený trest má v prípade obžalovaného plniť predovšetkým výchovnú funkciu vzhľadom na jeho samotný postoj k spáchanej trestnej činnosti.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody Krajský súd v Banskej Bystrici odvolanie okresného prokurátora v súlade s citovaným ustanovením Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie Krajský súd v Banskej Bystrici prijal pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.